

v|b|z

biblioteka
1000 CVJETOVA

knjiga 104.

glavni urednik:
Drago Glamuzina

Meg Blackburn Losey
Razgovori s Djecom sadašnjice

izdavač:
V.B.Z. d.o.o.
10010 Zagreb, Dračevićka 12
tel: 01/6235-419, fax: 01/6235-418
e-mail: info@vbz.hr
www.vbz.hr

za izdavača:
Boško Zatezalo

urednik knjige:
Bruno Šimleša

lektura i korektura:
Anka Munić

grafička priprema:
V.B.Z. studio, Zagreb

tisak:
Grafički zavod Hrvatske d.o.o., Zagreb
listopad 2012.

Meg
Blackburn
Losey
**Razgovori s
Djecom
sadašnjice**

s engleskoga preveo:
Daniel Tušek

v|b|z

biblioteka
1000 CVJETOVA

knjiga 104.

naslov izvornika:

Meg Blackburn Losey

CONVERSATION WITH THE CHILDREN OF NOW

copyright © 2008 by Meg Blackburn Losey

All rights reserved.

copyright © 2012. za hrvatsko izdanje:

V.B.Z. d.o.o.

Zagreb

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 776815.

ISBN: 978-953-304-318-0

*Posvećeno čovječanstvu,
mogućnosti beskrajnih sutrašnjica
leže u našem buđenju.*

sadržaj:

9	Zahvale
11	Predgovor
13	Uvod
21	Upoznajte Djecu sadašnjice
47	Odabiranje života sada i u prošlosti
67	Ja Jesam
79	Svrha života: Zašto smo ovdje?
87	Stvarnosti iza treće dimenzije
97	Izvantjelesno putovanje
111	Što je ljubav?
119	Postati ispunjen
127	Bog je...
137	Smrt je...
145	Shvaćanje rata
153	2012. iz perspektive Djece
165	Što naša djeca trebaju?
181	Mijenjanje čovječanstva
189	Poruke našem svijetu
199	Kraj je tek početak
203	Zaključak: Opuštanje u spoznaji našeg velikog plana
205	Izvori
211	O autorici

Zahvale

Ova je knjiga djelo ljubavi od samih njezinih začetaka. Znam da bih, kada bih pokušala navesti svako ime, odati počast svakoj duši koja je sudjelovala u ovom djelu, zasigurno nekoga izostavila.

Svakom djetetu koje je sa mnom sudjelovalo u ovom radu kako bi donijelo svoje riječi tebi, čitatelju, šaljem svoju ljubav i najdublju zahvalnost za hrabrost i mudrost koju je donijelo na ove stranice. Zadivljena sam vama.

Svako od ove predivne djece ima sustav potpore, roditelje, učitelje i druge koji su pomagali, pišući njihove odgovore, biografije i nježno ohrabrujući djecu da budu ono što jesu. Svakome od vas kažem: »Bravo i hvala.«

Sunny Ariel, koja mi je dala dopuštenje da upotrijebim intervju koji smo snimili sa Scottyjem, doživotno sam zahvalna.

Joy Kauf, naš susret u Denveru bio je djelo sudbine. Svijet će biti odlično mjesto jer si odvojio vrijeme da ohrabriš svoje učenike i njihove roditelje da pridonesu ovom radu. Vječno ti hvala.

Svakome tko čita ovu knjigu, ne samo da vam zahvaljujem, nego vas potičem da je prosljedite učiteljima svoje djece, liječnicima i ostalima za koje osjećate da bi mogli imati sluha za ono što su ova djeca rekla.

Posmrtno, **mom najdivnijem prijatelju, Vanu Villantiju**; ostaješ najbolji primjer odanog prijatelja koji sam u životu vidjela. Kada zaglavim, još uvijek si postavim pitanje: »Što bi rekao Van?« I još uvijek slušam tvoju mudrost.

New Pageu i Career Pressu, posebice Laurie Kelley Pye i Michaelu Pyeu, hvala vam što ste podijelili svoju vjeru u mene i moje knjige sa svijetom.

I mom Davidu, volim to što vjeruješ u sve što radim.

Predgovor

Ovu su knjigu napisala djeca! To su vrlo posebna djeca jer predstavljaju ono što mnogi nazivaju novom svjesnošću na Zemlji... razvoj čovječanstva koji možete vidjeti u umovima najmlađih ljudi. Je li to moguće? Razvijamo li se doista kao ljudska rasa? Ako je tako, onda ćete to najprije primijetiti u djeci i u ovoj knjizi.

Posljednjih desetak godina mnogo je toga napisano o svojoj toj novoj djeci koja spadaju u razne kategorije i imaju nove nazive. Obrazovanje počinje podbacivati zbog nevoljkosti sustava da se prilagodi toj činjenici, a kompanije za proizvodnju lijekova zarađuju bogatstvo na Ritalinu. Pedijatri niječu ovaj razvoj jer se ne nalazi u njihovim udžbenicima i nisu se s njime susretali u svojim prošlim iskustvima, dok sve više i više djece prekida školovanje ili ih se podvrgava lijekovima zbog sto godina starog obrazovnog sustava koji ne obraća pažnju na očiglednu novu svijest.

Meg Blackburn jedna je od pionira koji nas upoznaju s malom djecom. Uz dopuštenje njihovih roditelja, dala vam je knjigu koja vam daje priliku da zavirite u njihove umove i vidite što ona misle, i u samom tom procesu vam dopušta da za sebe odlučite mijenjaju li se doista djeca ovog planeta.

Pripremite se za neku neočekivanu mudrost, poeziju, pa čak i poglede u jedan drugi svijet, dok ova djeca pružaju odgovore na duboka pitanja: Koja je naša svrha? Tko je Bog? Što se događa kada umremo? Jesmo li već prije živjeli? Postoje li druge dimenzije?

Ova djeca su naša budućnost, stoga uhvatite tračak onoga što dolazi...
čitajte dalje!

Lee Carroll

Koautorica knjige »Indigo djeca«

Uvod

Možda očekujete slatke dječje priče u ovoj knjizi. Naprotiv, na ovim ćete stranicama pronaći veliku mudrost koja će vas nasmijati, izmamiti vam suze na oči, natjerati vas da se zapitate, dovesti pod znak pitanja cjelokupni sustav uvjerenja i u konačnosti oduševiti vas i nadahnuti. To je, barem, bio naš cilj, djece i mene. Djeca koja su sudjelovala u stvaranju ove knjige činila su to dobrovoljno, uz dopuštenje svojih roditelja. Ova djeca imaju mnogo toga reći, a ona su tek uzorci. Postoje tisuće, ako ne i milijuni ovakve predivne djece u našem svijetu. Ona su dio velike evolucije u svijesti čovječanstva.

Trenutno se odvija buđenje svijesti koje se ne može usporediti ni s jednim kojemu smo svjedočili u prethodnim generacijama, a naša su djeca živuća svjedočanstva svega toga.

Ono što se trenutačno događa je iznenađujući fenomen. Počeli smo se kretati prema ubrzanomj evoluciji.

Zamršeni unutarnji procesi naše DNK se mijenjaju. Naši mozgovi počinju funkcionirati potpunije no ikada prije. Veze moždanih valova spontano prelaze u više vibracijske obrasce i elektromagnetska polja u našoj DNK. Zbog toga, naši mozgovi djeluju zajednički poput kohezivnih jedinica svijesti. To znači da čovječanstvo postaje sve svjesnije i krećemo se prema tome da postanemo osjetljiva bića, koja su neprestano svjesna svega.

Kao što je opisano u mojoj prethodnoj knjizi, »Djeca sadašnjice«¹, ovaj evolucijski proces poprma različita lica među našom djecom.

Indigo djeca su se pojavila prva. Ona su razbijači paradigmi, koji znaju da su pravila našeg društva korisna tek nekolicini te da ljudski duh ne može biti kontroliran neistinom. Ona su umjetnička bića koja su spremna ustati i reći »ne!« kada se nađu u situacijama za koje osjećaju da su neistinite.

Kristalna djeca su osjetljiva bića koja često imaju telepatske sposobnosti, sposobnosti prirodnog liječenja, perceptivna su izvan dosega naše mašte i ovdje su na Zemlji kao zastupnici onoga što smo nekoć bili, kako bi nam pomogla da se prisjetimo.

Zvezdana djeca su visoko inteligentna bića čiji su se DNK dijelovi, koji potječu od naših izvornih rasa, počeli aktivirati. Ona su usredotočena na tehnologije, imaju urođeno razumijevanje energije i bit će znanstvenici naše budućnosti.

Naša Prijelazna djeca nisu niti Indigo niti Kristalna, ali imaju pomiješane energetske skupove. No, ona počinju vjerovati da su, na neki način »različita« ili jednostavno čudna. Ova djeca često podliježu drogi i alkoholu, nasilju ili gorim stvarima.

Djeca koju smo nazvali Predivni nečujni su gnijezdo čovječanstva, i oni su, po mom mišljenju, najmiliji. Općenito, uz fizičke nedostatke u rasponu od umjerenih do teških, ova djeca ne mogu ili ne žele govoriti. Umjesto toga, njihovi su glasovi telepatski i neki su ih ljudi u stanju čuti.

Kategoriziranje ove djece nikada nije bila moja namjera. Tijekom nebrojenih sati rada s njima i njihovim obiteljima počela sam primjećivati očigledne zajedničke sklonosti i kako djeca u svakoj od ovih grupa naoko imaju posebna obilježja. Kako bih u potpunosti predočila ovaj rastući fenomen, poslužila sam se riječima samo u svrhu razlikovanja.

Međutim, još uvijek smatram da označavanje ove djece nije ispravan način ponašanja, jer im ono daje osjećaj da su izdvojena iz čovječanstva, a upravo se radi o tome da su ona sušta istina onoga što mi jesmo.

U redu, zašto se ova evolucija uopće događa?

Općenito živimo u iluziji da je svatko od nas individualni entitet i da smo različiti od svih ostalih. I dok je u određenom smislu to istina, s druge strane, svi smo stvoreni od iste tvari, kao i cjelokupno stvaranje. Stvoreni smo od Boga, Izvora, Stvoritelja, Svjetla, kako god to odabrali nazvati i jedno smo u mnogo zamršenijem smislu nego što su to naši mislilački umovi u stanju pojmiti.

Istina je da smo, kao ljudska rasa, zaboravili tko smo i za što smo sposobni. Zavarali smo se vjerujući da smo najvažnija postojeća bića u cjelokupnom stvaranju. Gledamo druge ljude i osuđujemo ih, prosuđujemo sebe djelima drugih i mjerimo svoja postignuća gledajući ono što drugi čine. Osjećamo se praznima, kao da nešto nedostaje u našem

svijetu. Naše religije bore se kako bi nam nametnule one istine za koje smatraju da su prikladne za nas, dok su, zapravo, te istine modificirane stoljećima prije, pročišćavanjem većine drevnih tekstova i uvrštavanjem prijevoda nekolicine drugih kako bi se cjelokupna priča poklapala s potrebama onog vremena. Kao što smo otkrili, mnogi sadržaji, poput Evandjelja iz Nag Hammadija i ostalih drevnih svitaka otkrivenih na Bliskom istoku, izostavljeni su. Postoje goleme rupe u informacijama koje imamo o povijesti čovječanstva. Postoje arheološki dokazi o ljudskom postojanju u razdoblju prije više od milijun godina. Postoje i dokazi o tehnologiji koja je daleko naprednija od svega što danas poznajemo, a koja je postojala u, kako ja to volim reći, »prijašnjim vremenima«. Vremenu prije ljudske povijesti. U drevnom Egiptu, ljudi s navodno primitivnom tehnologijom, izgradili su piramide koje nas do današnjeg dana očaravaju i nadahnjuju. Piramide su izdržale svakojake nasrtaje, od potopa i bujica, pješčanih oluja i nezamislivih događaja na Zemlji, pokazujući u konačnici tek blagu istrošenost. Sumerani su pisali o ljudima koji su došli s drugog planeta i koji su posjedovali naprednu tehnologiju. Njihovi ostali tekstovi govore o onome što zvuči kao nuklearna eksplozija, što vjerojatno odgovara biblijskom opisu pada Sodome i Gomore. Sumerske pločice također govore o križanju tih posjetitelja s ljudskim bićima.

U Indiji, u drevnim se tekstovima spominju leteći strojevi nazvani *vimana* koji su nosili ljude diljem Zemlje. Te leteće strojeve čak možemo vidjeti naslikane na drevnim umjetninama, visoko u pozadini, kao da su leteći strojevi bili normalna pojava u to vrijeme. Naravno da svi znamo da nitko u ono vrijeme nije znao letjeti, zar ne? Hmm.

Drevni spisi također govore o drugim tehnološkim misterijima koje mi, kao naizgled napredno društvo, moramo tek otkriti. Postoji više toga o ljudskoj povijesti što nam je uskraćeno, od onoga što se smatra prihvatljivim. Poanta je da su negdje u nama pohranjena sva urođena sjećanja o našoj cjelokupnoj povijesti, stanično sjećanje koje se pripisuje našim instinktima.

Već smo se od najranijih dana naučili štititi od grabežljivaca i neprijatelja kad smo u davnini počeli migrirati sezonski, u potrazi za hranom, vodom i skloništem. Počeli smo komunicirati s drugim bićima, trgujući i ženeći se, između ostalog. Umjesto jednostavnih reakcija povezanih s preživljavanjem, naši su umovi razvili umjetnost finoće. Počeli smo razmišljati, i samim time zatvorili smo vrata našeg višeg znanja, naše budne svjesnosti kojoj se pristupalo preko viših vibracijskih moždanih

valova, gama valova, pa čak i viših frekvencija na kojima smo jašili u univerzalnu stvarnost.

Kao rezultat toga, razvili smo ego koji je postao naš vladar, zadržavajući nas, važući naša trenutačna iskustva u odnosu na prethodna. Razvili smo se u bojažljive ljude koji vjeruju da su odvojeni jedni od drugih. Postali smo mentalno orijentirani i to nam je koristilo do određenog stupnja. Sada evoluiramo. Mnogi odrasli ljudi počinju se spontano buditi u veću stvarnost, shvaćajući da postoji mnogo viši smisao našeg postojanja nego što smo prethodno mislili. Kako smo mi odrasli započeli s tim buđenjem, postali smo mostovi napretka svijesti u čovječanstvu. S tim buđenjem dali smo život novim generacijama djece koja nam donose davno zaboravljene poruke. Ona se sjećaju svega, ili, u najmanju ruku, velikih dijelova naše prošlosti i daju im ne samo kredibilitet, nego i život. Dječje poruke su čiste u obliku i osjećaju. Tijekom razdoblja u kojem sam radila s djecom i njihovim obiteljima, ispričala su mi, jednu za drugom, priče o fantastičnim putovanjima, tehnologijama, višedimenzionalnoj svjesnosti, njihovim idejama o čovječanstvu, Bogu, našem svijetu i svemu ostalome.

Kako je knjiga »Djeca sadašnjice« proputovala svijet, mnogi su čitatelji sa mnom podijelili još više novih priča. Iskreno, sve je to bilo i previše divno previše važno da bi ostalo tek u mojim bilješkama.

U svrhu ovog rada, smislila sam nizove pitanja koja predstavljaju najdominantnije teme na koje čovječanstvo traži odgovore. Kao odrasli ljudi, težimo razumjeti manje opipljive aspekte našeg postojanja. Želimo znati tko smo i odakle smo došli. Želimo znati zašto smo ovdje. Ratujemo oko toga čiji je Bog jedini Bog, i živimo svoje živote na temelju onoga što mislimo da naš savršeni Bog želi od nas. To je, naravno, utemeljeno na religijskim učenjima i vrijednostima koja se prenose s koljena na koljeno. Pitamo se tko Bog uistinu jest i što to znači za nas. A ponekad nam ta uvjerenja, ta učenja, ne sjednu baš najbolje. Počinjemo ih preispitivati. Govorimo o bezuvjetnoj ljubavi, ali, *znamo li* doista što ljubav jest? Htjela sam otkriti što djeca, oslobođena načina razmišljanja odraslih, imaju za reći. Pitamo se postoji li život izvan naše stvarnosti i težimo napustiti svoja tijela, ako ni zbog čega drugog, onda tek zbog bljeska »onostranog«, kako bismo se uvjerali da je doista stvarno. A onda, ako i kada doista stignemo »tamo«, to nas uplaši u toj mjeri da zaboravljamo ono što smo vidjeli ili čuli ili osjetili... Drugima to predstavlja otvorena vrata za veće stvarnosti.

Provodimo većinu naših života strahujući od smrti, kao da je to nešto što se može izbjeći. Mi zapravo ne znamo, ili se ne sjećamo što slijedi; ako uopće nešto slijedi, i borimo se s dualnošću naše čovječnosti i naše više svjesnosti koja nam sugerira da možda ne samo da postoji život nakon smrti, nego i život iza našeg ovdje i sada. Ratovi započinju svakog dana negdje u svijetu zbog nekog razloga, obično zbog religijskih problema, teritorija ili proizvoda koji bi jednu grupu učinio bogatijom ili moćnijom od druge. Želimo pronaći načine da sačuvamo svoj svijet dok iscrpljujemo njegove izvore. Često se odnosimo prema svojem planetu s indiferentnošću privilegiranih, zaboravljajući da iz samog tijela našeg planeta dolazi većina komfora, a ti su izvori ograničeni.

Mnogo se govori i nagađa o 2012. godini. Hoće li nastupiti kraj svijeta? Hoće li se dogoditi ozbiljne promjene na planetu Zemlji? Nagovještaju li nadolazeća vremena mnogo veću mogućnost, skok u ljudskoj svijesti? Ili se možda doista zabrinjavamo ni oko čega?

Odlučila sam djeci postaviti pitanja o *svemu*. Ona svakodnevno dijele svoju iznimnu mudrost, često prenoseći duboke uvide bez pret hodnog razmišljanja. Ljudi misle da su ona samo slatka, ali istina je da ona znaju. *Ona znaju*.

Stoga sam za njih smislila grupu pitanja. Ova pitanja nisu komplicirana i jasno govore o relevantnim problemima koji se nalaze u srcima čovječanstva. Htjela sam djeci pružiti priliku da govore po svojoj volji. I još kako su govorila. Mojih komentara je tek nekoliko jer djeca govore o svojim iskustvima. Nisam ih ni na koji način htjela voditi, ili ih poticati na maštovite odgovore. Kako bi sve ostalo čisto, igrala sam tek ulogu promatrača, nježno usmjeravajući svako pojedino dijete u pravcu u kojem sam htjela da pitanje krene, a zatim im dala slobodu da odgovore odvedu gdje god žele.

Bilo je trenutaka u kojima sam možda mogla, ili čak trebala kopati još dublje, i vjerojatno u budućnosti hoću. Moja je namjera bila zadržati ovaj razgovor u okvirima tih pitanja. Moram reći da sam zadivljena djecom koja su sudjelovala u ovom projektu. Dok sam čitala njihove odgovore, osjećala sam se istodobno skromno i začuđeno njihovim percepcijama neopipljivog i njihovom otvorenom iskrenošću. Iskreno, smijala sam se i plakala. Nakon nekoliko razgovora počela se nazirati zajednička nit, i čini se da kolektivna svijest djece ima poruku za čovječanstvo. Zapravo, nekoliko njih, i te vam poruke nudim ovdje, od Djece sadašnjice.

Neposredno prije svakog poglavlja nalazi se ono što od milja zovem »stranice mudrosti«. Na svakoj od njih nalaze se citat ili dva koji se

odnose na to poglavlje. Reći ću vam nešto. Ako ih se njeguje i dopusti da budu tko jesu, ova će djeca povesti naš svijet na mjesta koja do sada uopće nismo mogli ni zamisliti. Još jedna divna i neočekivana okolnost koja se dogodila za vrijeme procesa razgovora je bila ta da su neka djeca spontano pridonijela svojim slikama i poezijom, od kojih sam neke, uz njihovo, i dopuštenje njihovih roditelja, uključila na raznim mjestima u ovoj knjizi.

Bila mi je čast i privilegija raditi sa svakim pojedinim od ovih predivnih bića, njihovim roditeljima i skrbnicima, i ponuditi vama, čitateljima, iskrene mogućnosti koje nam naša djeca donose kao podsjetnik da nikada nije kasno da budemo tko jesmo, da s drugima živimo u zajedničkom poštovanju, da volimo u potpunosti, da otpustimo svoj strah od stvari koje ne razumijemo i beskrajne druge mogućnosti koje su nam dostupne jer mi *jesmo* promjena koju tražimo. Samo slušajte klince...

Blagoslovi, Milost i Mir
Dr. Meg Blackburn Losey

Spoznaj sebe i spoznat ćeš svemir.
To je tako super stvar, jer, ako spoznaš
sebe, možeš se boriti protiv svega
što te napadne.

I svi ti se mogu rugati i
zvati te pogrđnim imenima,
ali to neće više biti važno
jer ti znaš tko si.

To je nešto slično kao kad voda teče preko kamena.
Ako si spoznao sebe, možeš biti doista
snažan kamen.

Tko si ti, Scotty?
Ja sam *sigurno* snažan kamen.

Scotty

Upoznajte Djecu sadašnjice

Kako bih mogla izraziti divljenje koje sam osjetila dok sam upoznavala svako od ovih briljantnih srdaca? U svojoj nevinosti, i milostivo, svako je ponudilo bljesak svjetla svijetu u kojem su mnogi zaboravili da postoje izbori i beskrajne mogućnosti.

Neka su djeca odabrala donijeti svoje darove u svijet javno. Druga su odabrala ostati više u sferi privatnoga, dotičući ljubavlju beskrajnoga one u svojim svakodnevnim krugovima.

Gdje je to bilo moguće, djeca su napisala svoje vlastite biografije. Druge su pisali njihovi roditelji.

Svako ovo dijete je veličanstveno ogledalo čovječanstva. Ona će nas učiti ljubavi i brojnim drugim čudesima! Čast mi je i privilegija predstaviti vodeće sudionike u ovom djelu:

NICHOLAS TSCHENSE

Mnogi se od vas možda sjećaju Nicholasova zadivljujućeg predgovora u knjizi »Djeci sadašnjice«. Nicholas Tschense je čudesan desetogodišnjak koji ima životnu misiju! U ranoj dobi od tri godine, izjavio je: »Slušajte, imam ogromnu svrhu u životu, ovdje sam da bih podučavao Božje poruke (poruke našeg Stvoritelja).«

Njegov je san dotaknuti preko deset milijuna ljudi u sljedećih nekoliko godina i učiti ih o bezuvjetnoj ljubavi. Njegova su učenja čista i jednostavna. Nicholasove riječi rezoniraju snagom istine

koja može osloboditi svako srce. Tijekom godina postigao je mnogo kroz svoj dar razumijevanja smisla čiste ljubavi.

Počeo je pisati nadahnjujuću poeziju u dobi od tri godine i prvu je pjesmu nazvao »Rijetka ljepota«, a govori drvetu. Otada, napisao je knjigu pod nazivom »Nicholas potiče Božju ljubav u svima«. Nicholas je također imao posebnu i neobičnu čast da bude gost govornik na mnogim međunarodnim događajima, s time da je prvi nastup imao u dobi od pet godina. U to je vrijeme primio prvu dječju nagradu za iscjeljenje i mir.

U dobi od šest godina, James Twyman je pozvao Nicholasa u Ashland u Oregonu da podijeli svoju poruku mira na skupu. Kako se vijest o Nicholasu munjevito širi, ponajviše je poznat zbog njegove časti imenovanja ambasadorom ljubavi ispred Fondacije ljubavi. Nicholas naglašava da, iako ga njegovi fizički nedostaci mogu usporiti, nema kočnica kada je u pitanju podučavanje ljudi o ljubavi. Kako biste saznali više o ovom čarobnom dječaku koji osvaja srca posvuda, posjetite njegovu web stranicu na www.friendsofnicholas.com

JUDE DECOFF

Zovem se Jude. Rođen sam u Landsthulu, Njemačkoj, 27. listopada 1981. U numerologiji to znači da je moj životni broj 11. Ukratko, 11 znači učitelj, vodič, mentor, prosvjetitelj, prosvjetljenje i mnoge druge značajne riječi koje upućuju na glavni broj i život visoko nabijenih energija.

Ime mog oca je također Jude, što znači da sam ja Jude Mlađi. To dokazuje da nisam dobio ime po slavnoj pjesmi Beatlesa². Ime sam dobio po ocu, koji je dobio ime po svetom Judi Tadeju. Sveti Juda Tadej je svetac beznadnih slučajeva.

Razlog za ovo ime leži u činjenici da moja baka nije mogla imati djece sve do dana dok se nije pomolila ovom svecu kao zadnjoj nadi, a zatim je blagoslovljena s četvero djece.

Ime moje majke je Joanne Knight. Koristim njezino djevojačko prezime, jer je, osim što joj se obraćam za kreditne kartice i studentske zajmove, zapravo ne poznajem. Odvojili su me od nje kad sam imao tri godine, zajedno s mojom sestrom Jennifer. Sustavno smo bili zlostavljani za vrijeme boravka sa svojom biološkom majkom, fizički, emocionalno i seksualno. Moja baka Marie Clair Deshaes DeCoff, koja je umrla od raka debelog crijeva prije šest godina i djed Joseph DeCoff Stariji, zajedno s mojim ocem, odgajali su nas sve dok se moj otac nije ponovno oženio s Carolyn Anne Rotti DeCoff kad mi je bilo dvanaest godina.

Pohađao sam područnu srednju školu David Prouty u Spenceru u Massachusettsu i maturirao s počastima kao član National Honor Societyja kad mi je bilo sedamnaest godina. Tijekom zadnje godine srednje škole pohađao sam Worcester State College kao dio dvojnog upisnog programa za napredne studente. Nakon toga sam pohađao Sveučilište u Massachusettsu u Amherstu. Imam diplomu iz komunikacija kao glavnog predmeta i iz psihologije i komparativnih religija kao sporednih. Trebalo mi je otprilike sedam godina i tri druga fakulteta pomiješana s dva dodatna društvena fakulteta da bih napokon diplomirao.

Školovao sam se i za savjetnika za paranormalno. Također imam konobarsku dozvolu za Massachusetts i pripremam se za polaganje ispita državnog posrednika za prodaju nekretnina prije prosinca 2007.

K tome sam još gotovo dovršio svoju biografiju koju sam nazvao »Kroz indigo oči«, koja će, uz malo sreće, uskoro biti objavljena.

Posljednjih pet godina radim u hotelijerstvu. Međutim, htio bih se dublje posvetiti svojoj duhovnoj karijeri. Imam ured u Northamptonu u Massachusettsu u trgovini svog prijatelja pod nazivom Sacred Endeavors LCC (Sveta nastojanja). Čitam iz karata za proricanje, držim radionice o numerologiji i čitanju karata, održavam sesije savjetovanja u slučajevima gubitka voljenih osoba, i savjetujem druge u organizaciji života uz savjete o metafizičkim i duhovnim stranama njihova života. Ured sam otvorio u svibnju 2007. i polako se razvija. Svoju sam praksu započeo prodavanjem životnih čitanja na internetu. (Dr. Meg je rekla da su moja čitanja opsežna i *precizna!*)

Uza sve te stvari koje se događaju u mom životu, autorica ove knjige zamolila me da pridonosem ovom djelu. Znao sam da će ovo biti jedinstvena prilika da svoje poruke prenesem svijetu i da napokon dosegнем široku publiku koju sam kao 11 od prosvjetljenja bio poslan dosegnuti.